

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMARTS 27 D'ABRIL DE 2010

EL PERIODICO	Els docents reprenen avui el programa de protestes
BTV	Demanen una moratòria d'un any en el tancament de batxillerats
EL PERIODICO	Miguel Clemente: «Un nen no pot perdre el respecte ni als pares ni als mestres»
AVUI	La Fundació Cultural Caixa Terrassa estimula la creativitat dels més menuts
EL PUNT	Tres centres escolars gironins participen en un projecte de creació cinematogràfica
EL PAIS	Dos universidades barcelonesas y una sevillana son las que más investigan en España
EL PAIS	Matrículas más caras para combatir la desigualdad
EL PERIODICO	Educació i universitats aproven l'Estatut de l'Estudiant per a la participació en política universitària

EL PERIODICO. 27.04.10

ELS DOCENTS REPRENEN AVUI EL PROGRAMA DE PROTESTES

USTEC-STES, CCOO, la UGT i ASPEPC han convocat per avui al migdia concentracions de professors en 30 municipis. L'acció, que en la majoria de les localitats es portarà a terme davant dels ajuntaments (a Barcelona, a la plaça d'Urquinaona), obrirà un nou calendari de protestes contra la Conselleria d'Educació, a la qual els sindicats exigeixen que augmenti les plantilles, retoqui el decret d'autonomia de centres i no apliqui el nou calendari escolar.

Les mobilitzacions prosseguiran amb l'entrega d'un manifest a nombroses entitats socials que anirà acompanyat d'una recollida de firmes. A aquest text s'hi afegirà un referèndum als centres sobre el suport o el rebuig a les mesures d'Educació, tot i que els actes més contundents seran el 6 de maig (amb tancades en diversos centres) i, sobretot, el 18 de maig, amb una altra vaga que posarà a prova els sindicats després de suspendre el 17 de març: només van secundar l'aturada el 20% dels docents.

REFERÈNDUM ALS CENTRES

Estàs d'acord amb la política educativa i les mesures dels actuals responsables del Departament d'Educació? Aquesta és la pregunta del referèndum que es portarà a terme a tots els centres d'ensenyament de titularitat pública de Catalunya. Es podrà votar del 29 d'abril al 25 de maig, i hi tindran dret a vot els professors, els pares i els alumnes de secundària. El 26 de maig es farà el recompte de vots i el dia 27 de maig es faran públics els resultats.

D'aquesta manera, volen donar a conèixer la opinió de la comunitat educativa respecte la política educativa del conseller Ernest Maragall. D'altra banda, els quatre sindicats han impulsat un manifest "en defensa de l'ensenyament públic", on s'assegura que l'educació pública està vivint un "atac sistemàtic" per part del conseller Maragall. Aquest manifest serà enviat a diverses associacions de mares i pares i centres d'ensenyament per buscar adhesions.

ELS SINDICATS DE L'ENSENYAMENT VOLEN QUE ELS AJUNTAMENTS DISCUTEIXIN ALS PLENS LES MESURES DEL CONSELLER MARAGALL

CCOO, USTEC-STES, ASPEPC-SPS i UGT han convocat concentracions de professors davant d'una trentena de consistoris per aquest dimarts al migdia. Volen que els plens dels ajuntaments discuteixin les mesures que porta a terme el conseller Ernest Maragall.

En aquest sentit, els sindicats recorden que la LEC 'indica que la planificació educativa també està en mans dels ajuntaments'. A tall d'exemple, expliquen que gràcies a l'acord impulsat per l'Ajuntament de Montcada i Reixac amb el Departament d'Educació es mantindrà un any més la línia de batxillerat de l'Institut La Ribera d'aquesta població. Les concentracions es faran a Barcelona, Girona, Badalona, Sabadell, Granollers o Mollerussa entre d'altres.

[inici](#)

BTV. 27.04.10

DEMANEN UNA MORATÒRIA D'UN ANY EN EL TANCAMENT DE BATXILLERATS

Els directors dels vuit instituts de Barcelona on la Conselleria d'Educació ha decidit tancar classes de batxillerat el curs vinent han signat un manifest conjunt de rebuig d'aquesta mesura. Alhora, un grup de professors i alumnes afectats han presentat la queixa al Síndic de Greuges.

La decisió del Departament d'Educació de tancar grups de batxillerat amb poca demanda d'alumnes afecta en total 21 instituts de Barcelona, però s'implantarà progressivament. Així, el curs vinent són vuit els centres que es veurien afectats. La mesura està presa, però els directors d'aquests instituts han decidit no llançar la tovallola. És per això que aquesta tarda s'han reunit per signar un manifest de rebuig al tancament elaborat en l'assemblea de la setmana passada i també han criticat la posició del Consorci d'Educació de Barcelona, a qui acusen de negar-se a negociar.

Aquesta mateixa tarda, un grup de professors i alumnes d'aquests instituts, constituïts des de fa mesos en plataforma, s'han reunit amb el Síndic de Greuges per demanar que els ajudi a aconseguir una moratòria d'un any abans no es tanqui el batxillerat dels seus instituts. Consideren que un dictamen contrari de la institució que dirigeix Rafael Ribó els ajudaria a frenar els tancaments.

VEURE VIDEO:

<http://www.btvnoticies.cat/2010/04/26/demanen-una-moratoria-dun-any-en-el-tancament-de-batxillerats/>

[inici](#)

EL PERIODICO. 27.04.10

MIGUEL CLEMENTE: «UN NEN NO POT PERDRE EL RESPECTE NI ALS PARES NI ALS MESTRES»

PONÈNCIA SOBRE MENORS AMB PROBLEMES DE CONDUCTA

Sala de Graus. Facultat de Psicologia. Universitat Autònoma de Barcelona. A les 15.45 hores.

Miguel Clemente (Madrid, 1960) és un influent especialista en l'anomenada síndrome de l'emperador. Avui imparteix una conferència per al Màster de Psicologia Jurídica de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) sobre menors infractors.

—¿Síndrome de l'emperador?

—El solen patir els infants amb excés d'atencions i dedicació desmesurada. Si no se'ls exigeix cap esforç es converteixen en tirans. El nom prové de la política xinesa de tenir només un fill. Quan creixien, no volien estudiar, ni entrar al mercat laboral, ni assumir la més mínima responsabilitat.

—¿Com es comporten?

—La seva conducta és problemàtica, d'oposició total als pares, als quals agredeixen psicològicament i fins i tot físicament. Són molt egoistes, no tenen capacitat d'empatia i presenten una baixa tolerància a la frustració. Només lluiten per al profit propi. És la generació del jo. S'aïllen radicalment, no accepten ser adults. Al Japó es va denominar el fenomen otaku, que consisteix en el recolliment en un món infantil. És el fet de no voler créixer, el que anomenem la patologia de Peter Pan.

—¿Com influeixen els mitjans de comunicació en els adolescents?

—El valor que predomina a les sèries, als dibuixos, als videojocs i a les pel·lícules és el consum.

—¿Quines alarmes desperta aquesta conducta de la síndrome de l'emperador?

—A Espanya, ens estem acostant a 100.000 denúncies de pares que han estat atesos en centres mèdics

d'urgències per maltractaments de fills entre 14 i 18 anys. Això és la punta de l'iceberg. La xifra és més gran de la que arriba a les fiscalies. Molts no els denuncien, demanen ajuda als serveis socials.

–¿Com s'arriba a aquest extrem?

–El nen no pot perdre el respecte ni als pares ni als mestres. A poc a poc els van deixant fer el que volen. Es comença per l'hora d'anar a dormir, continua amb el que mengen, després no els obliguen a esforçar-se en els estudis i acaben agredint les figures més febles que tenen al seu voltant. Les mares i els avis són les primeres víctimes.

–¿On es perden els pares?

–Hem creat una societat en què no es valora l'esforç. Si alguna matèria costa és un problema de qui ensenya i no de qui aprèn. Es dóna més importància a l'oci i a la diversió que no al fet d'afrontar responsabilitats socials.

[inici](#)

AVUI. 27.04.10

TERRASSA

LA FUNDACIÓ CULTURAL CAIXA TERRASSA ESTIMULA LA CREATIVITAT DELS MÉS MENUTS

El treball premiat il·lustrarà un recull de contes que formen part del llibre L'avi Joan

Un any més, la Fundació Cultural Caixa Terrassa ha convocat la vint-i-novena edició Concurs de dibuix escolar per estimular la creativitat dels escolars en la faceta del dibuix. Els nens han tingut una motivació, que el treball premiat servirà per a la il·lustració d'un recull de contes que constitueixen el contingut d'un nou llibre de la col·lecció 'Concurs de Dibuix Escolar' que edita Caixa Terrassa.

En aquesta edició s'han presentat sis contes que compondran el llibre: L'avi Joan, de Toni Aliaga i Bonjoch. Seran: 'L'avi Joan, o el plat de sopes màgic, L'avi Giovanni, o el misteri del mar, L'avi Hans, o el bosc encantat, L'avi John, o el tresor de la selva, L'avi Jean, o el fantasma llaminer i L'avi Ivan, o el secret del violí.

Cada col·legi ha presentat 12 il·lustracions de diferents alumnes, d'entre 7 i 12 anys. La primera categoria correspon als alumnes de primer a tercer de primària, i la segona, de quart a sisè de primària. Per a cada categoria i per a cadascun dels textos que s'han d'il·lustrar, s'atorgarà un primer, un segon, i un tercer premi, així com accèssits als treballs presentats per centres d'educació especial.

De tots els treballs, el jurat farà una selecció que serà exposada al vestíbul del Centre Cultural Caixa Terrassa des del 22 fins al 26 d'abril. Aquest concurs forma part del Programa Pedagògic que ofereix la Fundació Cultural.

[inici](#)

EL PUNT. 27.04.10

TRES CENTRES ESCOLARS GIRONINS PARTICIPEN EN UN PROJECTE DE CREACIÓ CINEMATogrÀFICA

L'escola de Bordils, l'institut Castell d'Estela d'Amer i l'institut Santiago Sobrequés de Girona participen en un projecte que té com a objectiu introduir la creació cinematogràfica a les escoles i instituts de Catalunya. Entre el 21 d'abril i el 2 de maig, els alumnes d'aquests centres roden curtmetratges, que són el darrer pas del taller.

Després de diverses pràctiques que s'han fet durant el curs, es creen els guions, es trien les localitzacions, es fa la planificació i es roda i fa el muntatge.

Els tallers els imparteixen conjuntament un professional del món del cinema i un o més docents del centre escolar. Aquesta iniciativa és organitzada per l'associació A Bao A Qu, amb el suport de la Generalitat, i diversos ajuntaments i entitats de Catalunya.

[inici](#)

DOS UNIVERSIDADES BARCELONESAS Y UNA SEVILLANA SON LAS QUE MÁS INVESTIGAN EN ESPAÑA

Un estudio clasifica los 48 centros públicos según su actividad

Las universidades Pompeu Fabra y Autónoma de Barcelona y la Pablo de Olavide de Sevilla son, por este orden, las tres universidades públicas españolas con mayor productividad en investigación, según un estudio publicado en la revista *Psicothema*. Esta clasificación de 2009 en investigación, que incluye las ciencias sociales y las humanidades, de las universidades públicas españolas ha sido dirigido por Gualberto Buela-Casal, profesor de la facultad de Psicología de la Universidad de Granada, universidad que ocupa el puesto 14. El último lugar lo ocupa la universidad de Las Palmas de Gran Canaria.

Se basa en el análisis de siete indicadores que analizan la productividad científica del profesorado universitario. Estos indicadores estudian la proporción de artículos ISI, aquellos publicados en las revistas consideradas por el Instituto para la Información Científica -índice que engloba a más de 11.000 publicaciones científicas mundiales-; y el número de tramos de investigación obtenidos por los profesores funcionarios.

Además, para hacer esta clasificación, el equipo de Buela ha contabilizado los proyectos concedidos a cada universidad en la convocatoria de 2009 por parte del Ministerio de Ciencia e Innovación; las tesis elaboradas por profesores funcionarios entre 2003 y 2008; y las becas de formación a los alumnos matriculados. También, se contabilizaron el número de programas de doctorado con mención de calidad y las patentes registradas entre 2004 y 2008.

Los autores de este trabajo concluyen que los resultados obtenidos permiten evaluar "las fortalezas y debilidades" de cada universidad pública española en el ámbito de la investigación. Esta clasificación se viene haciendo anualmente desde 2007 y ha sido financiada parcialmente por la Dirección General de Universidades. Las primeras cuatro posiciones (en el cuarto lugar está la Autónoma de Madrid) son ocupadas por las mismas universidades que en el año anterior, aunque en distinto orden; la Pompeu Fabra, que está en el primer puesto, ocupaba la segunda posición en 2008, mientras que la Pablo de Olavide, primera el pasado año, ahora es la tercera.

Entre las 21 universidades que ganan posiciones destaca la Universidad Rey Juan Carlos, que ha subido trece posiciones (desde el 46 hasta el 33), la Universidad de Huelva (sube 11 puestos) y las de Vigo y Jaén, que han mejorado nueve puestos cada una. Entre las que descienden, destacan la UNED y la Jaume I, que pierden 11 puestos, seguidos de la Universidad de Castilla-La Mancha, que pierde nueve posiciones.

[inici](#)

REPORTAJE: LA SOSTENIBILIDAD DEL ESTADO DE BIENESTAR 3. EDUCACIÓN. LA UNIVERSIDAD

MATRÍCULAS MÁS CARAS PARA COMBATIR LA DESIGUALDAD

El debate de las tasas universitarias se reabre en plena crisis

J.A.AUNION

El Gobierno estudia una nueva financiación para las universidades que corrija ineficiencias crónicas como la alta tasa de abandono de los estudios. Se vuelve a poner encima de la mesa un debate que lleva coleando 15 años en España: subir el precio de las matrículas a quien pueda pagarlas para costear un potente sistema de becas. Consulta el especial sobre la sostenibilidad de la educación

¿Se puede hacer un sistema universitario más justo subiendo los precios de las matrículas? El economista y profesor de la Universidad de Londres José Ginés Mora está convencido de que así es. Se trataría de que con ese dinero extra, que pagarían los que tengan recursos suficientes, engordaría enormemente el sistema de becas y ayudas (préstamos). De ese modo, de verdad servirían para que a los jóvenes desfavorecidos les mereciera la pena no estar ganando dinero en un trabajo, sino estudiando una carrera. Ahora, asegura Mora, con unos precios "relativamente bajos" y un sistema de becas insuficiente (el 0,09% del PIB frente al 0,25% de la media OCDE), se subvenciona igual a los que tienen y a los que no.

Los estudiantes pagan con sus matrículas, de media, entre el 10% y el 20% del coste real de sus estudios en la universidad pública. El profesor de Economía de la Universidad Carlos III Juan José Dolado calcula en un reciente artículo que pagan de media 900 euros, mientras que el coste real se acerca a los 8.000, con lo que la subvención asciende a más 7.100 euros, independientemente del nivel de renta.

La extensión de la enseñanza universitaria en España ha sido muy rápida: el 26% de la población de 25 a 34 años tiene un título superior, dos puntos por encima de la media de la UE y casi 10 más que dos décadas antes, según datos de la OCDE de 2007. Así, es cierto que el actual sistema ha disminuido ligeramente la desigualdad, pero esta aún es muy evidente, advierte el profesor de Sociología de la Universidad de La Laguna José Saturnino Martínez: "El 10% de los hijos de personas sin estudios llega a la universidad, mientras lo hace el 60% de los hijos de universitarios".

Martínez cree que, en teoría, es correcto el argumento de la subida de tasas, pero advierte: "A medida que alguien tiene menos dinero, mayor es la aversión al riesgo. Esto significa que tasas más altas, aunque puedan compensarse con becas y préstamos, pueden echar atrás a las clases populares a la hora de estudiar". En cualquier caso, el rechazo social que conllevaría, a su vez, un gran coste político, es probablemente el mayor argumento en contra, sobre todo en tiempos de crisis como los actuales. De hecho, la idea se ha puesto sin éxito encima de la mesa en España, intermitente pero constantemente. Documentos del Consejo de Universidades de 1995, 2007 y enero de 2010 han propuesto, sin éxito, esa subida de tasas.

La idea del último texto, presentado por el Gobierno para su debate, es que paguen más los que suspendan, lo que en teoría también ayudaría a solucionar una de los grandes agujeros por donde se escapan recursos públicos en la universidad: las elevadas tasas de repetición y de abandono que suponen un enorme despilfarro. Así, se pagaría en la segunda matrícula el 50% del coste real y el 100% en la tercera.

Pero, a la vez, el sistema de becas y ayudas se doblaría, extendiendo, por ejemplo, hasta 100.000 las becas-salario, que alcanzarían además un importe de 7.000 euros en 2015. Además, se fomentarían los buenos resultados, por ejemplo, con préstamos que se convierten en becas si se aprueba todo cada curso.

Los estudiantes rechazaron inmediatamente la idea, más aún en el actual contexto de crisis, y el secretario general de Universidades, Màrius Rubiralta, aseguró que no se tocarían los precios, al menos, hasta 2013. Después del periodo de debate, hoy el ministerio presenta el documento revisado. "Tiene que haber un pacto de confianza, no vamos a tocar los precios antes de ver cuál es el coste real", asegura Rubiralta. Así la idea es ponerse de acuerdo en cómo calcular esos costes, que pueden diferir según la titulación, mientras se sigue aumentando el esfuerzo en becas, con el objetivo de llegar al 0,2% del PIB, añade.

De cualquier modo, la nueva financiación también tratará de resolver carencias crónicas. Por ejemplo, el alto número de universidades repartidas por España (47), con una oferta tan parecida que, al descender el alumnado por la curva de natalidad, algunos centros se han vaciado, provocando gran despilfarro. El texto también propone una inversión extra de 2.400 millones en los próximos años para alcanzar el 1,5% del PIB de gasto en universidades (la media OCDE). Pero eso, para después de la crisis.

[inici](#)

EL PERIODICO. 27.04.10

EDUCACIÓ, UNIVERSITATS I CCAA APROVEN L'ESTATUT DE L'ESTUDIANT PER A LA SEVA PARTICIPACIÓ EN LA POLÍTICA UNIVERSITÀRIA

El Ministeri d'Educació conjuntament amb el Consell d'Universitats i la Conferència General de Política Universitària --que reuneix els rectors de les universitats espanyoles i els representants educatius de les Comunitats Autònomes, respectivament-- han aprovat avui el nou Estatut de l'Estudiant Universitari, per garantir la participació de l'alumnat en la política i la gestió universitària.

Segons informa el ministeri, s'impulsarà la creació d'un Consell d'Estudiants de l'Estat que permetrà que els alumnes comptin amb un "canal directe" de representació estatal, semblant al que tenen els rectors i les autonomies a través del Consell d'Universitats.

Aquest òrgan estarà presidit pel Ministre d'Educació, Àngel Gabilondo, i comptarà amb un membre per cada universitat pública i privada existent a Espanya; amb representants de les associacions estudiantils amb presència al Consell Escolar de l'Estat; i amb fins a tres estudiants procedents d'associacions que, encara que no tinguin presència al Consell, estiguin involucrades en almenys sis universitats i tres comunitats autònomes.

[inici](#)